

Den heliga familjen 2020: god fortsättning!

”God fortsättning!”, säger vi till varandra redan innan julen är slut. Julen är ett så stort, mångfasetterat och rikt mysterium att vi får fira det en hel oktav. Och sedan en hel vecka därtill, eftersom vi också får fira Trettondag jul, Herrens uppenbarelse. Julen får fortsätta att lysa upp och glädja oss i denna mörka tid. Julen och julljusen måste liksom impregnera oss i vårt inre med julens nåd och glädje. för att vi skall bli immuna mot allt missmod och allt klenmod, som annars kan riskera att försura vårt liv. Julen skall både fortsätta att befästa oss i vår gemenskap med Gud och med vår nästa. Dagens kollektbön antyder faktiskt, att detta skall fortsätta i all evighet: ”låt vårt liv tillsammans mogna i kärlek och enhet och fortsätta för alltid i vårt eviga hem.”

Det liv vi lever tillsammans med vår familj i vårt hem är en skola, där vi skall lära oss att leva och mogna i kärlek som gemenskap. På så sätt förbereder vi oss för det liv vi skall fortsätta att leva i Guds eviga verklighet. Vårt jordiska familjeliv skall så mycket som möjligt återspegla det eviga livets ständiga gudsgemenskap. Det måste finnas en kontinuitet mellan livet här på jorden och det liv som skall fortsätta i all evighet. Vår jul tillsammans skall gestaltas på så sätt, att vi får en aning, om än aldrig så liten, om vad vårt eviga hem kommer att bli. Många har en intuitiv känsla för detta. Därför är julen för de flesta, även om det inte är så kyrkliga eller religiösa, förvånansvärt ofta en familjehögtid. Man vill vara tillsammans vid jul, även om man inte ses så ofta annars. Att vara ensam just till jul blir ofta dubbelt så svårt. Man saknar varandra ännu mer till jul. En farmor tog kontakt med mig i sin sorg, eftersom hon inte får lov att träffa sina barnbarn sedan sonen bröt all kontakt med henne. En sårad familj lider ofta mer när julen kommer. Därför måste julen bli en tid, då vi lägger oss vinn om att be om Guds hjälp att börja om på nytt, att söka försoning, att hela gamla sår och begrava gammalt groll.

När Gud blir människa vill han födas in i en familj, i den heliga familjen. I den har vi fått ett föredöme för hur vi skall leva tillsammans som familj, som gemenskap. När vi idag firar den heliga familjens fest är det samtidigt en bönedag för alla familjer. Vi ställer dem under det beskydd som Jesus, Maria och Josef vill ge dem. Det gäller också kyrkan som gemenskap, som Guds familj. I Guds familj blir alla ensamstående och isolerade, allt bortglömda och försummade människor hedersmedlemmar. Faktiskt kan man ofta se att en vanlig familj fungerar bättre och hålls samman på ett djupare plan, när man är öppen att ta emot just denna kategori ensamma människor och ge dem del av godhetens värme och kärlekens gästfrihet.

Vi har hört även från högsta instans här i Sverige att vi har försummat att skydda våra äldre mot smitta. Men denna försummelse är större än så; många äldre har

hamnat helt utanför allt vad gemenskap heter. Samtidigt finns det naturligtvis ljuspunkter. Inte så sällan stannar äldre ensamstående infödda svenskar kvar i de s.k. invandrarghettona, eftersom de har blivit adopterade av en invandrarfamilj som inte har sina egna gamla på nära håll.

Det är påfallande att dagens läsningar sätter just de äldre i centrum. Det talas inte om själva familjelivet i Nasaret. I stället är det Abraham och Sara, ja, Symeon och Hanna som träder fram. Naturligtvis beror det på att Skriften vill betona att Jesus stammar från Israels folk och tar över hela den gamla förbundets andliga tradition. Därför bärs han som den förstfödde fram för att helgas åt Herren i templet. ”När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren” (Luk 2:22). Josef och Maria var trogna Moses lag som de följde till punkt och pricka. Jesus växte upp som en lagtrogen jude. Familjelivet i hemmet i Nasaret var förvånansvärt likt det liv som en trogen judisk familj kan leva idag. Hemmet är en helgedom där man lever helt till Guds ära. Det är något som också många kristna familjer försöker gestalta. Inte minst under denna pandemi, när det har varit svårt att komma till kyrkan, har många upptäckt att man måste göra sitt hem till en helgedom, där Gud blir älskad och tjänad.

Samtidigt måste man fortsätta att längta till Guds tempel och hus, som också är vårt hem här på jorden. Här har vi en underbar förebild i de heliga åldringarna Symeon och Hanna. ”Hon var till åren kommen... hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön” (Luk 2:36-37). Det är något vi kan känna igen hos kristna systrar till Hanna.

När vi tänker på familjen i Nasaret är det ett liv i tro, hopp och kärlek som framstår för våra ögon. Jesus står i centrum. Barnet har huvudrollen. I en familj måste varje barn vara efterlängtad och välkommet. Livet måste gestaltas så att barnet får växa in i trons liv som förmedlas på ett kärleksfullt sätt. ”Pojken växte upp och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom” (Luk 2:40). Livet i familjen är avgörande för barnets fortsatta liv. Också Jesus behövde på det mänskliga planet detta familjeliv tillsammans med Josef och Maria för att fullgöra sitt framtida uppdrag. Vi är alla präglade av vår uppväxt, av den familj där vi vuxit upp. Familjen är samhällets urcell och måste därför skyddas och få hjälp. De stora samhällsproblemen beror ofta på problem i familjer som aldrig fått hjälp. Därför vill vi idag be om den heliga familjens förbön för alla våra familjer. Vi litar på Jesus, Maria och Josef och tar vår tillflykt till dem, som vill hjälpa oss alla att ”mogna i kärlek och enhet”, så att vi får fortsätta för alltid att leva tillsammans i vårt eviga hem. Därför får vi fortsätta att önska varandra ”God fortsättning!”